

tilføjet en Løn for det 4. og eventuelt følgende Aar, og denne er foreslaaet sat 300 Kr. lavere end Assistenternes Begyndelsesløn.

For andre Apiranter er Lønnen forskellig, eftersom paagældende er under eller over 21 Aar, idet man som Maksimum i første Tilfælde har foreslaaet 80 pCt. og i sidste Tilfælde 90 pCt. af Begyndelseslønnen for vedkommende Tjenestemandstilling. Maksimumslønnen bliver derfor forskellig, eftersom paagældende Aspirant er gift eller ugift.

Idet man regner med, at Staten i en betydelig Del af Bundstillingerne kan gaa over til at antage Personalet i den yngre Alder og — lige saa vel som de frie Erhverv — kan tage den Fordel, der ligger i gennem nogle Aar at beskæftige de unge til en forholdsvis lavere Løn, samt da Aspiranttid og Minimumsalder i en Række Tilfælde vil udskyde Tidspunktet for Opnaaelse af Alderstillæg, er den her omhandlede Foranstaltning, naar den til sin Tid er fuldt gennemført, beregnet at ville give en Mindreudgift paa 1,6 Mill. Kr.

I Forbindelse med Apirantordningen skal nævnes, at Kommissionen gennem dens Udvalg 6 har undersøgt Spørgsmaalet om Anvendelsen af Ikke-Tjenestemænd i Statens Tjeneste og herom indhentet nærmere Oplysninger fra de forskellige Styrelsesgrene.

Med Hensyn til dette Spørgsmaals vigtigste Realitet, nemlig i hvilken Udstrækning Staten bør benytte Personer med ikke pensionsgivende Lønninger ved Siden af de i Tjenestemandstillinger ansatte, kan Kommissionen helt slutte sig til de Synspunkter, som er hævdede af de fleste Sparekommissioner og af Administrationskommissionen, jfr. saaledes Sparekommissionen af 21. Februar 1921, Betænkning pag. 336 og flg., Sparekommissionen af 2. Oktober 1922 (vedr. Opdragelseshjemmene m. m.), Betænkning pag. 25, 30 og flg. og Administrationskommissionen af 30. Juni 1923, Betænkning pag. 124—125. Det er her fastslaaet som en ufravigelig Regel, at der ikke maa antages flere i de enkelte Styrelsesgrene, end man med Sikkerhed kan gaa ud fra, at der er Brug for under fuldt normale Arbejdsforhold, og at alt Personale, der er Brug for under tidsbegrænsede Stigninger af Arbejdsmængden, bør lønnes af Bevillinger paa Medhjælpssummer eller med Konjunkturløn.

Man har drøftet Spørgsmaalet om i noget videre Grad at gaa over fra Tjenestemandordsning til konjunkturlønnet Personale til Udførelse af Arbejder, der ikke kræver længere Indøvelsestid, men efter at man er bleven enig om at foreslaa Ændringer i Pensionsreglerne (5 Aars Karenstid) og Indførelse af Aspirantordningen med tilhørende Krav om en Minimumsalder paa 24 Aar for Opnaaelse af Tjenestemandstilling, har man ikke fundet det rigtigt at foreslaa principielle Ændringer med Hensyn til Anvendelsen af Tjenestemandordsningen.

En betydelig Del af de udenfor Tjenestemandsvilkaar antagne Personer lønnes med Honorar efter § 41. Disse Honorarer er udførligt specificerede i Honorarskemaerne i Anmærkningerne til Finanslovsforslagene, der omfatter ca. 3 600 Personer, hvoraf ca. 800 under Undervisningsministeriet, ca. 500 under Krigsministeriet og ca. 600 under Finansministeriet. Honorarerne ydes dels til Tjenestemænd, nemlig for Bivirksomhed, der udføres ved Siden af den egentlige Tjenestegerning, dels i stort Omfang til Ikke-Tjenestemænd. Ogsaa en Del af de sidstnævnte Honorarer gives for Bivirksomhed eller dog for Virksomhed, der ikke giver Heldagsarbejde.

I ganske enkelte Tilfælde omfatter Honorarordningen en Stigning efter længere Tids Tjeneste, og Kommissionen vil mene, at dette Princip med Fordel kunde anvendes i noget videre Udstrækning end nu, hvor det drejer sig om Arbejde, der er Hovedbeskæftigelse.